

καρποφορίαί (σποριοφόροι — μεγάλα μανιτάρια) τῶν μυκήτων, οἱ ὁποῖοι προκαλοῦν τὴν Ἴσκαν.

γ) Καταστροφή τῶν καρποφοριῶν τῶν μυκήτων τῆς Ἴσκας ὄχι μόνον ἐπὶ τῶν πρέμων ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν πασσάλων τῶν χρησιμοποιουμένων πρὸς ὑποστήριξιν τῶν πρέμων καθὼς καὶ ἐπὶ τῶν γειτονικῶν ὀπωροφόρων ἢ δασικῶν δένδρων, πολλὰ τῶν ὁποίων ἐπίσης προσβάλλονται ὑπὸ τῶν μυκήτων τούτων.

II. Θεραπευτικὰ μέτρα :

Πρὸς καταπολέμησιν τῆς Ἴσκας ἐφαρμόζεται συνήθως εἰς χειμερινὸς ψευκασμὸς διὰ διυλύματος ἐν ὕδατι,

Καρποφορία (μὴ τυπικὴ) τοῦ *Fomes igniarius* ἐπὶ πρέμου (Κατὰ *Viala* 1926)

ἀρσενικῶδους νατρίου. Τὸ πρὸς ψευκασμὸν διάλυμα δέον νὰ περιέχῃ 1,5% τριοξειδείου τοῦ ἀρσενικοῦ (As_2O_3) ἀνεξαρτήτως τῆς μορφῆς ὑφ' ἣν φέρεται τὸ ἀρσενικῶδες νάτριον τὸ ὁποῖον θὰ χρησιμοποιηθῇ. (Τὸ ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους Διευθύνσεων Γεωργίας τοῦ Κράτους διατιθέμενον ἀρσενικῶδες νάτριον εἶναι συνήθως

κόνις περιεκτικότητος 80% περίπου εἰς As_2O_3 , δύναται ὁμως νὰ φέρεται καὶ ὡς ὑγρὸν περιεκτικότητος 32% As_2O_3 . Ὑπὸ τὴν τελευταίαν αὐτὴν μορφήν χρησιμοποιεῖται ἐνίοτε ὡς ζιζανιοκτόνον καὶ διὰ δολώματα). Κατὰ τὸν ψευκασμὸν τοῦτον δέον τὸ ψευκαστικὸν ὑγρὸν νὰ ἐκτοξεύεται ἰδίως ἐπὶ τῶν παλαιῶν πληγῶν τοῦ κλαδέυματος καὶ ἐπὶ τοῦ κορμοῦ τοῦ πρέμου.

Ὁ τρόπος οὗτος τῆς καταπολέμησεως τῆς Ἴσκας τῆς Ἀμπέλου εἰς εἰσέληθ' ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν καὶ εἰς ὅλας τὰς ἀμπελοφυγικὰς χώρας τοῦ κόσμου εἰς τὴν γεωργικὴν πρᾶξιν καὶ φέρει ἄριστα ἀποτελέσματα. Τὸ ἀρσενικῶδες νάτριον καταπολεμεῖ μάλιστα ὄχι μόνον τοὺς μύκητας τῆς Ἴσκας ἀλλὰ καὶ τοὺς Τερμίτας οἱ ὁποῖοι συχνάκις παρ' ἡμῖν συνοδεοῦν τὴν Ἴσκαν καὶ ἐπιταχύνουν τὴν ἀποξήρανσιν τῶν ὑπὸ ταύτης προσβεβλημένων πρέμων. Συνιστᾶται γενικῶς οἱ ψευκασμοὶ νὰ γίνονται ἐγκαίρως ἤτοι μετὰ τὸ κλάδευμα καὶ πρὸ τῆς διογκώσεως τῶν ὀφθαλμῶν.

Ἐνῶ ὁμως ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν, πλεόν τῆς 30ετίας παρ' ἡμῖν, διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀνωτέρω μέτρου, ὑφ' ὃν τρόπον καὶ ὑφ' ἧς δόσεις περιγράφεται ἀνωτέρω, οὐδεμία ζημία ἐκ φυτοτοξικότητος εἶχε παρατηρηθῆ, ἐν τούτοις κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, τόσον παρ' ἡμῖν (π.χ. Λουσικὰ τῆς Ἀχαΐας τὸ 1952) ὅσον καὶ ἐν Καλιφορνίᾳ ἐσημειώθησαν περιπτώσεις σημαντικωτάτων ζημιῶν, συνισταμένων εἰς τὴν καταστροφὴν τῶν ὀφθαλμῶν τῶν πρέμων εἰς μέγα ποσοστὸν (10 — 70% εἰς τὰ Λουσικὰ τῆς Ἀχαΐας κατὰ τὸ 1952). Ἀξιοσημείωτον ἐπίσης εἶναι ὅτι ζημίαι ἐσημειώθησαν ὄχι εἰς τὴν Γαλίαν καὶ τὴν Ἑλβετίαν ὅπου ἡ χρησιμοποιομένη δόσις τοῦ φαρμάκου ἦτο, ἰδίως κατὰ τὰ πρὸ τοῦ